

værende Aar, men saavidt jeg forstod det ærede Medlem, støttede han disse Forhaabninger paa Forudsætninger, der vare umulige for Regjeringen, Forudsætninger om, at Regjeringen skulde forelægge Finantslovsforlaget for indeværende Aar væsentlig afvigende fra, hvad Regjeringen og Landsstinget havde anset for nødvendigt gennem de foregaaende Aar. Jeg har staaet i den Formening, at de, der som Regjeringen ønske at komme til Vedtagelsen af en regelmæssig Finantslov for 1882—83, netop maatte sætte Pris paa, at Striden om Finantsloven for 1881—82 ikke blev gjenoptagen, og endnu i dette Døielik ser jeg ikke rettere, end at Indbringelsen af dette Forslag kun kunde være heldigt, naar man ansaa det for ønskeligt, at det saa hurtig som muligt i denne Samling kom til en skarp Konflikt paany; under den Forudsætning kan jeg forstaa det, det er imidlertid ikke Regjeringens Standpunkt. Regjeringen ønsker oprigtigt, at det maa lykkes at komme til en Overenskomst om Finantsloven for 1882—83, og at man derigennem maatte vende tilbage til de regelmæssige Tilstande.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Vojfen) har i det foreliggende Forslag fundet en nyttig Veiledning til Forstaaelsen af, hvorledes Regjeringen hidtil har anvendt den midlertidige Finantslov, medens der derimod fra anden Side er fremkommet Forlangende om yderligere Oplysninger i saa Henseende. Jeg kan imidlertid ikke fyldestgjøre det Onske, som er fremfat fra det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgfreds (Lauer), at gjøre yderligere Rede for de Regler, som Regjeringen har fulgt ved Anvendelsen af den midlertidige Finantslov, og som den agter for Fremtiden at følge, da Lovens Virksomhed jo ikke er afflutet endnu. Jeg kan kun sige, at Regjeringen i ethvert enkelt Tilfælde undersøger, hvorvidt en Udgiftspost fyldestgjør Betingelserne i den midlertidige Finantslov, nemlig, foruden at være nødvendig, tillige at have Karakteren af løbende og ligge indenfor det oprindelig forelagte Finantslovsforlags Ramme, og jeg tror heller ikke, at det vil være let at udtale noget Bestemt i saa Henseende. — Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Vojfen) vilde nærmest anse Tillægsbevillingslovsforlaget som et nødvendigt Bilag til Finantslovsforlaget for næste Aar, og det ærede Medlem fandt det ulogisk, om man vilde give Tillæg til ubestemte Udgiftsposter, Udgiftsposter, der kun vare bestemte gennem den midlertidige Finantslov. At Tillægsbevillingsloven betragtes som et oplysende Bilag til Finantslovsforlaget for næste Aar, kan jeg selvfølgelig ikke indvende Noget imod; men jeg maa derimod gjøre den Indvending mod det ærede Medlems anden Udtalelse om Tillægsbevillingsloven — nemlig den, at man ikke let kunde give gennem den et Tillæg til ubestemte Udgiftsposter —, at det er forholdsvis saa af de Poster, der findes paa Tillægsbevillings-

lovsforlaget, som kunne kaldes Tillæg til andre Udgiftsposter. Det er jo, som ærede Medlemmer let ville se, for den langt overveiende Del nye supplerende Poster, Poster, der supplere Manglerne ved den midlertidige Finantsbevilling, og som altsaa ville kunne afgjøres uden Hensyn til de Poster, der finde deres Afgjørelse ved den midlertidige Finantslov. Det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgfreds betegne dette Tillægsbevillingslovsforlag som exceptionelt. Det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i; jeg vil haabe, at det maa blive en eneste- staaende Undtagelse. Men ved Siden deraf maa jeg dog bemærke, at dette Tillægsbevillingslovsforlags Positioner jo falde i de samme 3 Hovedkategorier som alle foregaaende Tillægsbevillingslovsforlag, nemlig dels at være Gjenbevillinger af allerede engang bevilgede Beløb, men som ikke ere komne til Anvendelse i det Finantsaar, hvor Bevillingerne ere givne, dels at være nye Bevillinger, der ikke tidligere have været fremme, Bevillinger til Udgifter, som man har anset det for at være i Statens Interesse at afholde allerede i det indeværende Finantsaar istedetfor ved Optagelse paa næste Aars Finantslov først at lade dem komme til Udbetaling i næste Aar, altsaa Nybevillinger i Ordets egentligste Forstand. Den 3die Hovedkategori er, hvad jeg nærmest vil betegne som Decharge forud for Statsrevisionen og Statsrevisionens Indstillingers Afgjørelse angaaende Udgifter, der ere afholdte uden foregaaende Bevilling. Det Exceptionelle ved denne Tillægsbevilling indskrænker sig til, at denne sidste Kategori af Positioner er meget betydelig fyldigere, end man er vant til at se. Naar man i tidligere Tilfælde har fundet det tvivlsomt, om det var rigtigt saaledes paa Forhaand gennem en Tillægsbevilling at give Decharge for Udgifter afholdte uden Bevilling, ja saa har man henstøbt Thingets Afgjørelse, indtil Statsrevisionen havde nærmere undersøgt Spørgsmaalet. Men jeg mindes ialtfald ikke, at man tidligere, fordi man har haft Tvivl om Rigtigheden af at give Decharge for den Art af Udgifter, har ment, at det vilde være rigtigt at kaste den hele Tillægsbevilling overbord, og jeg maa tilstaa, at jeg nærmest forstod Udtalelserne af det ærede Medlem for Præstø Amt (Vojfen) saaledes, at han kun vilde betragte Tillægsbevillingslovsforlaget som et nyttigt Bilag til Finantsloven og ikke som egnet til videre Behandling og Fremme. Det vilde jeg anse for meget beklageligt. Naar et æret Medlem for Veile Amt (Berg) har betegnet disse Poster angaaende Penge, der ere udgivne uden Bevilling, og for hvilke man nu søger Bevilling, som en Række af smaa Provisorier, der nu skulde have deres Godkendelse, kunde den samme Betragtning gjøres gjældende overfor en Række lignende Positioner paa, jeg tør sige næsten enhver Tillægsbevillingslov, der har